

MUSTAFA SERHAT TUNA

- şiirler -

Yayın Tarihi:

6.10.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ana

Can evinde bir acı,
Ellerinde anılar,
Fecrin aydınlığından daha da ak
Alınlar.
Korku vermez gönlüne,
Akşamları karanlık,
Renksiz bir törenle gelecekse analık.

Bir damla gözyaşı, dökülüp yanağına,
İsimsiz bir yavruyu bağrına basacaksın.
Rüzgarlar, mutluluğu, verirken kucağına,

Adı 'Analık' olan, bir zevki tadacaksın.
Nişanı olacaktır, tertemiz namusunun,
Acımasız yılların getirdiği çizgiler.
Yalnız koymayacaklar, seni ömür boyunca,
Allah adıyla bize sunduğun ilahiler.

MUSTAFA SERHAT TUNA

Dağlar

Kederlenip, kuytusunda ağlandı,
Hüzünlenip, sinesinde dağlandı,
Ardı sıra ne umutlar bağlandı,
Zirve zirve gezilmedi bu dağlar.

Asırlarca ılgıt ılgıt esen o,
Çok yolcunun nefesini kesen o,
Öz yudumun kaynağında desen o,
Türkülerden silinmedi bu dağlar.

Yağmur oldu, nicelerin sel etti,
Alev oldu, çok kentleri kül etti,
Zaman geldi, dilediğin gül etti,
Tarihlerden eksilmedi bu dağlar.

Ne türküler, ne ağıtlar, destanlar,
Ne aşıklar, koç yğitler, arslanlar,
Firavun'lar, Acem Şah'lar, Gök Hun'lar,
Geldi geçti, yıkılmadı bu dağlar.

Ilgaz, Canik, Cudi, Nemrut, Kaçkar'lar,
Aladağ'lar, Elmadağı, Balkar'lar,
Ağrı, Munzur, Uludağ ve Toros'lar,

Hiçbir derde eğilmedi bu dağlar.
Benim kadar sevilmedi bu kadar.

MUSTAFA SERHAT TUNA

İçimdeki Gurbet

Ah gurbet, sen içimde dinmeyen bir sancısın.
Ben, sılada misafir, sen gönlümde hancısın.

Bilirim, dinmeyecek, bu garip gönlün yası.
Yüreğimdeki ateş, bana gurbet mirası.

Söner mi sandın birgün, içimde yanan ateş.
Uzaklardayken şimdi, ana, baba ve kardeş.

Bırak, haykırırsın gönül, içindeki feryadı.
Kandırır mı yaşamak başı bozuk Serhat'ı.

Ne kaldı eskilerden, sevdami bağıladığım,
Boşaymış üzüldüğüm, boşaymış ağladığım.

Yansın, memleket şimdi, gurbet akşamlarında.
Boşuna kahretmişim, o en güzel çağımda.

Köpüren dalgalarla kucaklaşsa da Serhat,
Gayrı fındık dalında yeşeren vatan hoyrat.

Ağarsın, varsın gökler, saçlarım gibi beyaz,
Dökülürken kubbeden, o son çağrı, son niyaz...

MUSTAFA SERHAT TUNA

Katl

Bilmedi insanlar içimdekini,
Çocuklar, görmedi hayranlığımı.
Bir gülen yüz idi bayram elbisem,
Giyemedim bu bayram bayramlığımı.

Ne güldüm bu bayram, ne bir el öptüm,
Kimseler duymadı ağladığımı.
Nasıl kızcaktım sevdiklerime,
Ben bileunuttum yaşadığımı! ...

'Sabır', sükut etti, 'İsyan' şahlandı.
'Gönül', 'Küfür' ile tüm silahlandı.
'Akıl' yenik düştü, 'Gaflet' kazandı.
Katletti bu gurbet 'İnsanlığımı'.....

MUSTAFA SERHAT TUNA

Kimsesiz

Ne bir çiçek bulunur, ne bir yazı taşında,
Ne de bir bayram günü, ağlayanı başında.
Çocuksu toprağını, otlar bürürken şimdi,
Kim bilir, öldüğünü, tam yirmi bir yaşında.

Tutuşan mağribi akşamlar gibi, yüreğin,
Kıpkızıl bir kor olup, yansa sabaha değin.
Ey, kendide bu yolun, yolcuları yetimler,
Gurbet de ölmüslere bir Fatiha söyleyin.

MUSTAFA SERHAT TUNA

Umut

Alacakanlık,
Bir hüznün bulutuyla birlikte indi
Şehrin üstüne.

Kör bir sevda türküsü gibi...
Yanık kaval namesi gibi...

Kuşlar,
Son kanat çırpışların telaşıyla,
Yitti gökyüzünde.

Bir mukavva parçasına 'ev' diyen
Yuvasız bahtsızlar gibi...

Sonra,
Dilsiz kaldırımlar sustu.
Son yolcunun, ürkek adımlarının ardı sıra.

Ezanlar sustu,
Rüzgar sustu.
Yağmursa, bu akşam ağlar gibi...

Ardından bütün şehir,
Bir ölüm sessizliğine büründü.
Perdeler, bir bir gerildi pencerelerde.

Uykulu gözler gibi...
Uykuyu gözler gibi...

Umut,
Umut hepten heder oldu,
Zifiri karanlıkta.

Dualar,
Dualar da duyulmayacak gibi...

Ve yaşam,
Bütün emareleriyle silindi
Bu şehrin semalarından.

Sabah, olmayacak gibi...
Güneş, doğmayacak gibi...

Oysa,
Kimse bilmedi güneşin,
Gecenin en koyu olduğu anda doğduğunu.

Umudun hep var olduğunu,
Kutup Yıldızı gibi...

Önce,
Ezanlar uyandı yeni güne,

Sonra, damlarımızın daim konukları, serçeler.
Ardından sökün etti tüm şehir,
Rüzgar,
Kaldırımlar, Perdeler,
Yeniden doğar gibi...
*

Her yeni gün,
Yeniden kurulur dünya..
Umutlar, her sabah yeniden tazelenir.

Çatlamış toprağa inat,
Bozkırda başak gibi...
*

Ve sen,
Yüreği sevda türküleriyle yaralı çocuk;
Sil gözyaşlarını ve yan bütün varlığıyla.

Bütün karanlıklara inat,
Yanan yıldızlar gibi...

MUSTAFA SERHAT TUNA

Yuva

Ev,
birkaç eşya
birkaç duvar
Söyle ey ruhsuz yapı
Seni sevdiren ne var.

Kanepeler koltuklar,
Köşede duran çiçek,
Bu manasız yapıyı
Bana kim sevdirecek.

Camı ıslatan yağmur,
Ruhu korkutan rüzgar,
Biiyorum bu evde
Beni tutan bir şey var.

Nedir sana can veren,
Yuva dedirten nedir.
Ne duvardaki resim,
Ne de holdeki sedir.

Nesnelerle ruhların
Buluştuğu bu yerde,
Kalkıverdi aniden
Gözlerimdeki perde.

Bu cansız şekillere
Beni bağlayan düğüm,
Bir pırıltı,
ki her sabah
Başucumda gördüğüm.

Kainatı ısıtır,
Ruha ulaşmaz güneş.
Eyy ruhuma her sabah
Güneşler doğuran eş...

.....
Gergefinde dokudun
Yuva denilen yurdu.
Ki tüm gücüyle gelse,
Titretemez bir ordu.

Bu muazzam yapıyı,
Taçlandırmak gerekti.
Ruhuma doğan güneş
Bana bir evlat verdi.

Yuva,
hayat yolunun
Yıkılmayacak burcu.
Bu can tende emanet,

Sevdamsa gönül borcu.

Kainatı ısıtır
Ruha ulaşmaz güneş.
Eyy ruhuma her sabah
Güneşler doğuran eş.

MUSTAFA SERHAT TUNA

Zindan

Bir özgürlük dilimi, penceremde gördüğüm,
Demir parmaklıklarla, bin parçaya böldüğüm.

Her saniye bir kayıp, yitip giden ömrümden,
Hre parça, canavarca, koparılır göğsümden.

Burda zaman, anlamsız ve değersiz bir meta,
Anılar bile silik, mana katmaz hayata.

Her şuarsuz bakışın, ardında bir öykü var,
Her öyküde bir ömre, vurulan kelepçe var.

Kalkın, ruhsuz ve cansız, iskeletler yığını,
Adımlayın, voltada, mahkum yalnızlığını.

Her saniye, avluda, sessiz çığlıklar atın,
Yaşadığıma kanıt, yüreğimi kanatın.

Burda bedenler tutsak; dilekler, ruhlar değil,
Bedenler ki; her çeşit, sade güruhlar değil.

Abidevi kimlikler, sefillerle yanyana,
Zindan, bir okul gibi, yakından tanıyana.

Boşuna üzüldüğün, yıkıldığın, yandığın,
Açılır demir kapı, ki açılmaz sandığın.

Kırda kurtul, içinde, kilitlenen zinciri,
O zincir ki, ruhunun, güneş doğmaz kabiri.

Bu fani hayatında, tutsaklığın sandığın,
Gündelik telaşlarda, hep adını andığın.

Şu sahte lezzetleri, bırakarak ardında,
Bitir tutsaklığını, benliğin zindanında.

MUSTAFA SERHAT TUNA